रोदसीआरोप्येवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दरीवत्गंभीरेणवक्त्रेणमुहुर्मुहुर्जृंभमाणमित्यन्वयः कथंभूतेननभस्तलंपिबताक्रक्षाणिजिव्हयालिहता भुवन त्रयंग्रसता ॥ १६ ॥ महताविस्तीर्णेन रौद्रादंष्ट्रायस्मिन् ॥ १७ ॥ वृत्रनामनिर्वक्ति येनावृताइति त्वाष्ट्रोमूर्तिर्यस्यतमसस्तेन तथाचश्रुतिः सइ माँल्लोकानावृणोत्तत्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति ॥ १८ ॥ अग्रसत्भक्षितवान् ॥ १९ ॥ यस्तंतेजोयेषाम् प्रत्यंचमंतर्यामिणम् त्रिभुवनस्यतेनव्याप्तत्वा त् क्वापिगमनासंभवात् तत्रैवस्थित्वातुष्टुवुरित्यर्थः महाभयेपरित्राणमन्यतोनभवेदिति हरिमेवप्रपद्यंतेसुराःशरणमातुराः ॥ २० ॥ वाय्वादीनि पंचमहाभूतानितैर्निर्मितास्त्रयोलोकास्तेषामधिपतयोब्रह्मादयश्चततोऽर्वाचीनावयंचसर्वेयस्मै अंतकायंकालायउद्विजंतःसंतोबलिंहराम असाव

देदीप्यमानेत्रिशिखेशूलआरोप्यरोदसी ॥ नृत्यंतमुन्नदंतंचचालयंतंपदामहीम्॥ १५ ॥ दरीगंभीरवक्त्रेण पिबताचनभस्तलम् ॥ लिहताजिव्हयार्क्षाणिग्रसताभुवनत्रयम् ॥ १६ ॥ महतारौद्रदंष्ट्रेणजृंभमाणंमुहुर्मु हुः॥ वित्रस्तादुद्रुवुर्लोकावीक्ष्यसर्वेदिशोदश॥ १७ ॥ येनावृताइमेलोकास्तमसात्वाष्ट्रमूर्तिना॥ सवैवृत्रइ तिप्रोक्तःपापःपरमदारुणः॥ १८॥ तंनिजघ्नुरभिद्रुत्यसगणाविबुधर्षभाः ॥ स्वैःस्वैर्दिव्यास्त्रशस्त्रौघैःसोऽग्रस त्तानिरुत्स्नशः ॥ १९॥ ततस्तेविस्मिताःसर्वेविषण्णाग्रस्ततेजसः ॥ प्रत्यंचमादिपुरुषमुपतस्थुःसमाहिताः ॥२०॥ देवाऊचुः वाय्वंबराग्न्यप्क्षितयस्त्रिलोकाब्रह्मादयोयेवयमुद्विजंतः॥हरामयस्मैबलिमंतकोऽसौबि भेतियस्मादरणंततोऽस्तुनः॥२१॥ अविस्मितंतंपरिपूर्णकामंस्वेनैवलाभेनसमंप्रशांतम्॥ विनोपसर्पत्यपरं हिबालिशःश्वलांगुलेनातितितर्तिसिंधुम्॥२२॥

पियस्माद्बिभेति ततःपरमेश्वरादेवनोऽस्माकमरणंशरणंरक्षणम स्तु ॥ २१ ॥ ततएवेत्यवधारणेहेतुमाहुः अविस्मितंनिरहंकारम् कुतूहलशून्यंवा कुतः प्रशांतंरागादिशून्यम् तच्चकुतः स्वेनैवलाभेनपरिपूर्णका मम् तच्चकुतः सममुपाधिपरिच्छेदशून्यम् एवंभूतंपरमेश्वरंविना अपरंयःशरणार्थमुपसर्पति सबालिशोऽज्ञः यतोऽसौशुनोलांगुलेनपुच्छेनसमुद्र मतितितर्तिअतितर्तुमिच्छतीत्यर्थः यथातेनसमुद्रतरणंनभवतितथानिरीश्वराश्रयणेनव्यसनार्णवतरणंनभवतीतिभावः ॥ २२ ॥